

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 960/2020 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen EU:n biodiversiteettistrategian toimeenpanosta Suomessa

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Jari Myllykosken /vas näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 960/2020 vp:

Miten pystymme varmistamaan, ettei Suomesta tule taakan kantajaa vain sen vuoksi, että maassamme sijaitsee runsaasti metsiä ja turvemaita,

miten hallitus aikoo varmistaa, että EU:n biodiversiteettistrategian toimeenpano Suomessa tehdään hyväksyttävästi sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäväällä tavalla ja

miten Suomen hallitus varmistaa, että Suomi säilyttää päätösvaltansa metsiä koskevissa asioissa myös jatkossa?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

EU:n biodiversiteettistrategiassa katsotaan, että vanhat ja luonnontilaiset metsät tulee määritellä, tunnistaa, järjestää niiden seuranta ja suojella ne tiukasti. Ympäristöministeriö on käynnistänyt prosessin, jossa vanhojen ja luonnontilaisten metsien määrittelyä tarkennetaan ja sovitetaan se Suomen olosuhteisiin. Prosessi johtaa jäljellä olevien suojelualueiden ulkopuolisten vanhojen ja luonnontilaisten metsien tunnistamiseen ja suojeluun. Työ tehdään ympäristöministeriön sekä maa- ja metsätalousministeriön ohjauksessa Suomen ympäristökeskuksen ja Luonnonvarakeskuksen toimesta. Tiedossa on, että valtaosa vanhoista ja luonnontilaisista metsistä sijaitsee suojelualueilla sekä maan pohjoisosissa. Metsäluonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta on äärimmäisen tärkeää, että jäljellä olevat suojelualueiden ulkopuoliset vanhat ja luonnontilaiset metsät suojellaan. Näiden metsien käyttäminen puuraaka-aineeksi puunhankinnassa ei ole ekologisesti kestävää eikä metsätalouden kokonaiskestävyys toteudu, jos näitä metsiä käytetään. Jokaisen EU:n jäsenmaan on tehtävä oma osansa jäljellä olevien vanhojen ja luonnontilaisten metsien suojelemiseksi.

Turvemaiden suojeluun ei EU:n biodiversiteettistrategiassa sisälly samanlaista ehdotonta velvoitetta kuin vanhojen ja luonnontilaisten metsien suojeluun. Strategian mukaan turvemaat ja muut hiiltä sitovat ja varastoivat alueet tulee kuitenkin ottaa huomioon suojelualueverkoston täydennystarpeita tarkasteltaessa. Ilmastonmuutoksen hillintä ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen ovat tärkeitä näkökulmia suojelualueverkoston kehitystarpeita arvioitaessa. Tästä näkökulmasta suojelualueverkoston kehitystarpeita on tutkittu Suomen ympäristökeskuksen hankkeessa Suojelualueverkoston suunnittelu muuttuvassa ilmastossa (SUMI) vuodesta 2016.

EU:n biodiversiteettistrategiaa tullaan toimeenpanemaan osana kansallista biodiversiteettistrategiaa, joka laaditaan vuoden 2021 aikana. Laatimisprosessin rinnalla tehdään strategian vaikutuksista arvio (ns. SOVA – Suunnitelmien ja Ohjelmien Vaikutusten Arviointi), joka tarkastelee laajasti strategian ja siihen liittyvän toimintaohjelman erilaisia vaikutuksia. Näin varmistetaan, että ekologista kestävyyttä tavoitellaan keinoin, jotka ovat myös sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäviä.

EU:lla ei ole yhteistä metsäpolitiikkaa. Ympäristöpolitiikka on EU:n ja jäsenmaiden kesken jaettava toimivaltaa, jolla on vaikutusta myös metsätalouden ympäristökysymyksiin. Suomella on jatkossakin hyvät mahdollisuudet soveltaa metsiin liittyviä ympäristötavoitteita kansallisiin olosuhteisiimme. Suomi myös osallistuu aktiivisesti EU:n eri toimielimien työryhmiin. Näiden kautta vaikutetaan siihen, että Suomen olosuhteet otetaan huomioon.

Helsingissä 14.1.2021

Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen